

10 Απριλίου 2019

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΟ ΕΦΑΠΑΞ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΔΕΠ ΜΕ ΤΟ Ν. 4575/2018

(α) ΙΣΤΟΡΙΚΟ. Πώς προέκυψε ο Ν. 4575/2018;

Σύμφωνα με το άρθρο 12 του Ν. 4575/2018, στα μέλη ΔΕΠ «καταβάλλεται εφάπαξ χρηματικό ποσό, που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των μηνιαίων αποδοχών που θα δικαιούνταν να λάβουν με βάση τις ισχύουσες κατά την 31.7.2012 μισθολογικές διατάξεις και των μηνιαίων αποδοχών που πράγματι τους κατεβλήθησαν με βάση τις διατάξεις του ν. 4093/2012.»

Ο νόμος 4575/2018 προέκυψε μετά την απόφαση πιλοτικής δίκης¹ του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) που αφορούσε αγωγή τριών μελών ΔΕΠ του ΕΚΠΑ (και μελών της ΕΓ της ΠΟΣΔΕΠ), τα οποία ζητούσαν να ακυρωθούν οι περικοπές μισθών του Ν 4093/2012 και της ΥΑ οικ.2/83408/0022/2012 με την οποία ο νόμος αυτός υλοποιήθηκε. Σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης 4741/2014 της Ολομέλειας του ΣτΕ, η οποία αποτελεί νομολογία ως προκύψασα από πιλοτική δίκη, οι περικοπές των αποδοχών του Ν4093/2012 ήταν αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου κατέπιπταν και ο μισθός επανερχόταν στα προ του νόμου επίπεδα, οπότε στα τρία μέλη ΔΕΠ θα καταβαλλόταν η μισθολογική διαφορά.² Το Ελληνικό Δημόσιο επιχείρησε να μην καταβάλει τη μισθολογική διαφορά που επιδίκασε το ΣτΕ στα

τρία μέλη ΔΕΠ, αλλά το ΣτΕ με απόφαση της Τριμελούς Επιτροπής Συμμόρφωσης του (1/2017) επανήλθε για να υποχρεώσει, επιβάλλοντας κυρώσεις, το Ελληνικό Δημόσιο να συμμορφωθεί.³

Οι χιλιάδες αγωγές που επακολούθησαν την έκδοση της απόφασης της πιλοτικής δίκης, όλες ζητούσαν την επιστροφή της διαφοράς των μισθών που είχαν αντισυνταγματικώς περικοπεί. Ορισμένες από αυτές έχουν ήδη εκδικαστεί και τελεσιδικήσει εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου (π.χ. η ΑΓ 9320/2016 οδήγησε στην απόφαση Α6041/2018 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας. Το Δημόσιο άσκησε έφεση, η οποία απορρίφθηκε τελεσίδικα με τις αποφάσεις 83 και 84/2019 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών). Το σκεπτικό όλων αυτών των αποφάσεων ακολουθεί την απόφαση της πιλοτικής δίκης του ΣτΕ και ρητά αναφέρει ότι πρόκειται για αποκατάσταση των μισθών στα επίπεδα του 2012.

Ήταν σαφές ότι το Ελληνικό Δημόσιο θα έχανε όλες αυτές τις δίκες και θα υποχρεωνόταν και στην καταβολή τόκων 6% ετησίως, όπως ενδεχομένως και σε αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης των εναγόντων, όπως, για παράδειγμα, συμβαίνει με τις αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στις οποίες ανα-

¹«Πιλοτική» σημαίνει ότι η απόφαση της δίκης αυτής αποτελούσε νομολογία, την οποία επικαλέστηκαν χιλιάδες αγωγές μελών ΔΕΠ που επακολούθησαν.

²Η διαφορά αυτή επιδικάστηκε από 1/1/2015 και εξής με βάση κάποιο νομικό σκεπτικό που αφορούσε τον χρόνο κατά τον οποίο επέρχεται η αντισυνταγματικότητα της σχετικής διάταξης του Νόμου 4093/2012. Επίσης, εδώ τονίζεται ότι η πολυσέλιδη απόφαση εξετάζει αναλυτικά τα επιδόματα και τον μισθό των πανεπιστημιακών και ρητά και εκτεταμένα αναφέρεται στην αποκατάστασή τους στα προ των περικοπών επίπεδα.

³Πρέπει να τονιστεί εδώ ότι αν και η απόφαση του ΣτΕ 4575/2018 αφορούσε τη διαφορά μισθών μέχρι και την 30/4/2013, η Επιτροπή Συμμόρφωσης ρητά αναφέρει (Εδ. 6) ότι το σκεπτικό της 4575/2018 (αντισυνταγματικότητα της περικοπής των μισθών) υποχρεώνει το Ελληνικό Δημόσιο να συνεχίσει να καταβάλει τους μισθούς προ των περικοπών του 2012 και μετά την 1/5/2013. Η παρατήρηση αυτή έχει **ιδιαίτερη σημασία**, επειδή συνεχίζει να κάνει σαφές ότι η απόφαση 4575/2018 αφορά **αποκατάσταση μισθών**.

φερθήκαμε παραπάνω.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, το Ελληνικό Δημόσιο αναδιπλώθηκε και με το Ν. 4575/2018 προχώρησε στην καταβολή «εφάπαξ χρηματικού ποσού» που ισούται με τη μισθολογική διαφορά που προκύπτει αν αποκατασταθούν οι μισθοί των ετών 2015 και 2016 στα επίπεδα του 2012.⁴

(β) Πώς φορολογείται το «εφάπαξ χρηματικό ποσό»;

Στο ΦΕΚ 5435 τ.Β. 4/12/2018 δημοσιεύεται η απόφαση οικ.2/88410/ΔΕΠ όπου στο άρθρο 2 προσδιορίζεται ότι

1. Το εφάπαξ χρηματικό ποσό του προηγούμενου άρθρου υπόκειται στις προβλεπόμενες από την κειμένη νομοθεσία ασφαλιστικές και λοιπές κρατήσεις που ίσχυαν κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα από 1/1/2015 έως 31/12/2016.
2. Επί του καταβαλλομένου εφάπαξ χρηματικού ποσού διενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%), σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 60 του ν. 4172/2013 (Α' 167).

Επίσης στο τ.Α. 208 11/12/2018 δημοσιεύεται ο νόμος 4582 ο οποίος στο άρθρο 86 τροποποιεί τον ν. 4172/2013 με την προσθήκη νέου εδαφίου στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 60 (τ. Α 167):

«Στα εφάπαξ χρηματικά ποσά που καταβάλλονται στους δικαιούχους του εφάπαξ χρηματικού ποσού των άρθρων 10 έως και 15 του ν. 4575/2018 (Α' 192) μετά την παρακράτηση με συντελεστή 20% που ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων για τα εισοδήματα αυτά.»

Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον σχετικά με τις προθέσεις του νομοθέτη ότι το άρθρο 60 του ν. 4575/2018 ορίζει τα της φορολόγησης της **μισθωτής εργασίας**.

Όμως, σχετικά με τη φορολόγηση, με «εντολή αναπληρωτή-υπουργού», έχει αποσταλεί το έγγραφο 14/2/2019 ΑΠ 2/12877/ΔΕΠ του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους προς το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο στην τελευταία του παράγραφο προσθέτει την εξής αυθαίρετη ερμηνεία:

«Κατόπιν των ανωτέρω, προκύπτει ευθέως ότι, το χρηματικό ποσό που καταβάλλεται στους δικαιούχους βάσει του άρθρου 12 του Ν.4575/2018

ως έκτακτη εφάπαξ παροχή δεν εμπίπτει στην έννοια των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, πρόσθετων αμοιβών ή απολαβών των ανωτέρω κατηγοριών προσωπικού και φορολογείται αυτοτελώς εξολοκλήρου με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%), ανεξάρτητα αν ο υπολογισμός αυτού αντιστοιχεί στην διαφορά μεταξύ των μηνιαίων αποδοχών που θα δικαιούνταν να λάβουν με βάση τις ισχύουσες κατά την 31.7.2012 μισθολογικές διατάξεις στις οποίες περιλαμβάνεται και η μηνιαία πάγια αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και συμμετοχής σε συνέδρια.»

Θεωρούμε ότι η φράση-κλειδί «δεν εμπίπτει στην έννοια των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών» βρίσκεται σε ευθεία αντίφαση με τις αποφάσεις του ΣτΕ περί αντισυνταγματικότητας των περικοπών των μισθών του 2012 και επαναφοράς τους στα αρχικά επίπεδα. Επιπλέον, θεωρούμε ότι η διαφανόμενη μη αναγνώριση από το Ελληνικό Δημόσιο του γεγονότος ότι το ποσό αυτό αποτελεί αποκατάσταση των μισθών μας και του αφορολόγητου επιδόματος βιβλιοθήκης στα επίπεδα του 2012 (για τα έτη 2015 και 2016) είναι εξαιρετικά επικίνδυνη τόσο για τα συμφέροντα του δημοσίου όσο και για αυτά των εργαζομένων. Πιο κάτω εξηγούμε αναλυτικά τις συνέπειες που θα έχει αυτή η εκδικητική και τυφλή τοποθέτηση του Ελληνικού Δημοσίου απέναντι στις διεκδικήσεις μας.

(γ) Όσο αφορά τη φορολόγηση του Επιδόματος Βιβλιοθήκης καθώς και την αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 20%.

Η ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία το εφάπαξ ποσό φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή 20% προέκυψε προκειμένου να μην κατακλυστούν οι εφορίες από πολλές δεκάδες χιλιάδες τροποποιητικές δηλώσεις, τις οποίες θα αδυνατούσαν να διεκπεραιώσουν. Υπενθυμίζεται ότι η ρύθμιση των αναδρομικών αποδοχών αφορά όχι μόνο τα μέλη ΔΕΠ, αλλά και τους ιατρούς του ΕΣΥ καθώς και όλους τους ένστολους.

Όμως, είναι σαφές ότι το ποσό 20% της εφάπαξ φορολόγησης από τον νομοθέτη μπορεί να αφορά μόνο το κατά το νόμο φορολογητέο ποσό και όχι τα μέρη του που είναι αφορολόγητα. Δεδομένου ότι έχει κριθεί τελεσίδικα και οριστικά ότι το επίδομα βιβλιοθήκης και συμμετοχής σε συνέδρια είναι αφορολόγητο,⁵ θα έπρεπε το ποσό αυτό να εξα-

⁴Από 1/1/2017 ακολουθείται νέο μισθολόγιο, για το οποίο εκκρεμούν αγωγές και πιλοτική δίκη στο ΣτΕ με αίτημα και πάλι την αποκατάσταση των μισθών στα επίπεδα του 2012.

⁵Γεγονός που εδώ και αρκετά χρόνια έχει αναγνωρίσει και το Ελληνικό Δημόσιο

ρεθεί από τον καταβαλλόμενο φόρο του 20%.⁶

Ακριβώς το σκεπτικό αυτό επιχειρεί να παρακάμψει η καινοφανής θεωρία που διατυπώνει το έγγραφο 14/2/2019 ΑΠ 2/12877/ΔΕΠ του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στο οποίο αναφερθήκαμε (ότι δηλαδή, δήθεν «...το χρηματικό ποσό που καταβάλλεται στους δικαιούχους βάσει του άρθρου 12 του Ν.4575/2018 ως έκτακτη εφάπαξ παροχή δεν εμπίπτει στην έννοια των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, πρόσθετων αμοιβών ή απολαβών των ανωτέρω κατηγοριών προσωπικού...»). Διότι, αν το εφάπαξ ποσό δεν είναι μισθολογική διαφορά αλλά αποτελεί «μποναμά», τότε φυσικά δεν προκύπτει αξίωση αφορολόγητου για το επίδομα βιβλιοθήκης.

Επιπλέον, η θεώρηση από το έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ότι δήθεν το εφάπαξ ποσό δεν εμπίπτει στις «μηνιαίες αποδοχές», έρχεται και σε αντίθεση με το λεκτικό του νόμου Ν. 4575/2018, στο οποίο η φράση «μηνιαίες αποδοχές» εμφανίζεται τουλάχιστον δύο φορές.

Σημειώνουμε εδώ ότι υπάρχουν ΑΕΙ, (π.χ. το μεγαλύτερο της χώρας, το ΑΠΘ) τα οποία ορθώς δεν παρακράτησαν φόρο 20% επί του επιδόματος βιβλιοθήκης.

(δ) Σχετικά με τις συνέπειες της καινοφανούς θεωρίας ότι το εφάπαξ ποσό «δεν εμπίπτει στην έννοια των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, πρόσθετων αμοιβών ή απολαβών».

Αναρωτιόμαστε αν ο συντάκτης του κειμένου που έστειλε το ΓΛΚ στο Υπουργείο Παιδείας μπορεί να αντιληφθεί τις συνέπειες του για τα συμφέροντα του Δημοσίου. Αν το παραπάνω πόσο δεν είναι αμοιβή μηνιαίων αποδοχών τότε τι είναι;

Οι αρκετές εκατοντάδες αγωγές που βρίσκονται σε εξέλιξη για την διεκδίκηση των αναδρομικών, όταν τελεσιδικήσουν θα υποχρεώσουν το Δημόσιο στην εκ νέου καταβολή των αναδρομικών; Το Δημόσιο τι θα ισχυριστεί όταν θα προτείνει τον συμψηφισμό του εφάπαξ ποσού που κατέβαλε με το ποσό που εμείς ζητάμε στις αγωγές ως παρανόμως παρακρατηθέν από τους μισθούς μας;

Ένα από τα δύο συμβαίνει: Ή το εφάπαξ ποσό αποτελεί συμμόρφωση του Δημοσίου με την απόφαση 4741/2014 του ΣτΕ, οπότε σαφώς απαρτίζεται από μισθούς (βασικός, επιδόματα, κ.λπ.) των ετών

2015 και 2016 ή δεν αποτελεί συμμόρφωση του Δημοσίου με την απόφαση αυτή, αλλά έκτακτο «μποναμά», οπότε τότε θα πρέπει να μας καταβληθεί στο ακέραιο το ποσό που θα κερδίσουμε κατά την εκδίκαση των αγωγών που θα κρίνουν, με βεβαιότητα μετά την απόφαση της πλοτικής δίκης, ότι οι περικοπές του 2012 ήταν αντισυνταγματικές και δεν ισχύουν.

Θεωρούμε ότι η πρόσφατη αίτηση αναβολής από τους δικηγόρους του Δημοσίου/ΕΚΠΑ της εκδίκασης των αγωγών μελών του Συλλόγου μας στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (27/2/2019) ενδεχομένως να οφείλεται σε αυτόν ακριβώς τον παραλογισμό: Πώς θα ήταν δυνατό να ισχυριστούν το ΕΚΠΑ ή το Δημόσιο ότι έχουν συμμορφωθεί με την απόφαση 4741/2014 του ΣτΕ και να ζητήσουν τον συμψηφισμό του εφάπαξ ποσού με αυτά που θα αποδώσει το δικαστήριο ως αναπλήρωση των μισθών μας ενώ ταυτόχρονα το ΓΛΚ θα λέει ότι το ποσό αυτό δεν είναι μισθοί;

Επιπρόσθετα, ο χαρακτηρισμός του εφάπαξ ποσού ως ποσό που δεν εμπίπτει στην έννοια των «μηνιαίων αποδοχών» δημιουργεί ερωτηματικά και προβλήματα σχετικά με το αν το ποσό αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στον υπολογισμό των συντάξεων και του συνταξιοδοτικού εφάπαξ των αποχωρούντων συναδέλφων. Έχουμε πληροφορίες ότι πράγματι, στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών υιοθετούν την άποψη ότι το εφάπαξ ποσό του Ν. 4575/2018 δεν πρέπει να συνυπολογιστεί στον καθορισμό της σύνταξης και του συνταξιοδοτικού εφάπαξ των αποχωρούντων μελών ΔΕΠ. Εδώ, αν οι σκέψεις τους αυτές υλοποιηθούν, εκτός από την βάνουση καταπάτηση των αποφάσεων του ΣτΕ και των Διοικητικών Δικαστηρίων, οδηγούμαστε σε σουρεαλιστικές πλέον καταστάσεις, αφού για το ποσό αυτό έχουν παρακρατηθεί κανονικά⁷ όλες οι προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία ασφαλιστικές και λοιπές κρατήσεις. Και επίσης, αναρωτιόμαστε αν σε μια τέτοια περίπτωση, ο υπολογισμός της σύνταξης και του συνταξιοδοτικού εφάπαξ χωρίς τον συνυπολογισμό του ποσού του Ν 4575/2018 θα αφορά μόνο τα μέλη ΔΕΠ ή θα εφαρμοστεί και στους γατρούς του ΕΣΥ και στους ένστολους;

Αλλά οι σουρεαλιστικές καταστάσεις δε σταμα-

⁶Είναι γνωστό ότι η υποχρέωση της Διοίκησης να συμμορφώνεται προς δικαστικές αποφάσεις με τις οποίες αναγνωρίζονται χρηματικές αξιώσεις από περιοδικές παροχές, όπως οι αποδοχές των μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ, εκτείνεται και σε απαιτήσεις που αφορούν χρονικό διάστημα μεταγενέστερο εκείνου που καλύπτεται στην ίδια νομική βάση (πρβλ. 126/2011 απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Συμμόρφωσης του ΣτΕ καθώς και τα υπ. Αρ. 12/2006, 4, 5, 18, 23, 25, 46, 65, 77, 78/2009, 70, 98, 105, 108, 109/2010, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 27, 35/2011, 19, 20/2014 πρακτικά του ίδιου Συμβουλίου).

⁷Σύμφωνα με την απόφαση 2/88410/ΔΕΠ

τάνε εδώ. Διότι, αν δεν ανακληθεί το γράμμα «με εντολή αναπληρωτή υπουργού» του ΓΛΚ και δεν διευκρινιστεί πλήρως το θέμα, προφανώς οι συνάδελφοι που ήδη έχουν αγωγές να «τρέχουν», θα τις συνεχίσουν προκειμένου να έχουν δικαστική απόφαση ότι το εφάπαξ ποσό αποτελεί καταβολή των αντισυνταγματικώς (και άρα παρανόμως) παρακρατηθέντων μισθών των ετών 2015-2016. Όμως, πολλοί συνάδελφοι δεν είχαν προχωρήσει σε αγωγές. Επομένως, μεθαύριο, κατά τον υπολογισμό των συντάξεων και του συνταξιοδοτικού εφάπαξ, τα μέλη ΔΕΠ θα χωριστούν σε δύο κατηγορίες: Σε εκείνους που προχώρησαν σε αγωγές και άρα στους μισθούς τους συνυπολογίζεται και το εφάπαξ ποσό του Ν. 4575/2018 και σε εκείνους που δεν προχώρησαν σε αγωγές και άρα στους μισθούς τους δεν συνυπολογίζεται αυτό. Μια κατάσταση σχιζοφρενική, η οποία βεβαίως μοιραία θα οδηγήσει σε νέες αγωγές προκειμένου να συνυπολογιστεί και για αυτούς το εφάπαξ ποσό του Ν. 4575/2018 στα συντάξιμα και στο συνταξιοδοτικό εφάπαξ.

Είναι σαφές ότι το ΓΛΚ, που απέστειλε το επίμαχο γράμμα στις 14/2/2019 (ΑΠ 2/12877/ΔΕΠ) προς το Υπουργείο Παιδείας «με εντολή αναπληρωτή υπουργού», αν συνεχίσει στη γραμμή αυτή, που προφανώς αποτελεί υπουργική πολιτική, θα περιπλέξει τα πράγματα, θα οδηγήσει σε νέο κυκλώνα αγωγών, γραφειοκρατικής ταλαιπωρίας και δικαστικών εξόδων και επίσης, πράγμα που εμείς θεωρούμε σημαντικό, σε παραπέρα διασυρμό της αίσθησης δικαίου που απαιτεί η εκτελεστική εξουσία να πειθαρχεί στις δικαστικές αποφάσεις.

Βεβαίως, δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι να υποδείξουμε στην Κυβέρνηση πώς θα κάνει τη δουλειά της, αλλά δεν υπάρχει κάποιος που να αντιλαμβάνεται τα οξύμωρα τέτοιων πρωτοβουλιών «με εντολή του αναπληρωτή-υπουργού»;

 Ως Σύλλογος, αυτή τη στιγμή συστήνουμε στα μέλη μας να συνεχίσουν τη διαδικασία των αγωγών ώστε να υποχρεωθεί το Δημόσιο να αποδεχθεί το προφανές: ότι ή το εφάπαξ ποσό είναι ένας «μπονάμας», οπότε εκκρεμεί η επιστροφή των παρακρατηθέντων μισθών του 2015-2016, ή ότι αποτελεί πράγματι ποσό που αφορά μισθούς και άρα εμπίπτει στην έννοια των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, πρόσθετων αμοιβών ή απολαβών μας (για τα έτη 2015 και 2016) και επομένως το με «εντολή αναπληρωτή υπουργού» γράμμα είναι εσφαλμένο και ανακαλείται.

(ε) Σύνοψη και Αιτήματα

Συνοψίζοντας, μας αποδόθηκε ένα εφάπαξ ποσό το οποίο δεν συμπίπτει τυχαία με τους αντισυνταγματικά (και επομένως παρανόμως) παρακρατηθέντες μισθούς μας των ετών 2015-2016. Συμπίπτει ακριβώς επειδή η Κυβέρνηση αποφάσισε, ίσως και εν όψει εκλογών, να συμμορφωθεί με την απόφαση 4741/2014 του ΣτΕ, και πολύ σωστά έπραξε. Έπραξε σωστά διότι έτσι άνοιξε ο δρόμος αφενός για την αποσυμφόρηση των διοικητικών δικαστηρίων από τις εκατοντάδες αγωγές χιλιάδων μελών ΔΕΠ⁸ και αφετέρου για την αποκατάσταση του αισθήματος δικαίου, αφού η μη συμμόρφωση της Κυβέρνησης με τις αποφάσεις του ΣτΕ και ο εξαναγκασμός των μελών ΔΕΠ σε χρονοβόρους και δαπανηρούς δικαστικούς αγώνες για να κερδίσουμε αυτό που όλοι (της Κυβέρνησης συμπεριλαμβανομένης) ήξεραν ότι θα κερδίζαμε, ασφαλώς και κλόνισε την πίστη μας στο αίσθημα αυτό.

Όμως, το γράμμα «με εντολή αναπληρωτή-υπουργού» του ΓΛΚ έρχεται να κλονίσει βάνουσα και πάλι το αίσθημα δικαίου και μας αναγκάζει να συνεχίσουμε τη διαδικασία των αγωγών. Ουσιαστικά η Κυβέρνηση έκανε ένα βήμα μπρος και δύο βήματα πίσω.

Ζητάμε επομένως από το ΕΚΠΑ να προχωρήσει το ταχύτερο δυνατό σε αποσαφήνιση της κατάστασης από τα αρμόδια υπουργεία.

Ευχόμαστε ολόψυχα να πρωτανεύσει η λογική και να δοθεί η δυνατότητα σε όλους να ηρεμήσουν, να αποσυρθούν οι αγωγές, να επιστρέψουμε στην αρχική ερμηνεία ότι η Κυβέρνηση συμμορφώθηκε επιτέλους με την απόφαση 4741/2014 του ΣτΕ και να συνεχίσουν τα πράγματα ομαλά. Σε αντίθετη περίπτωση οδηγούμαστε σε νέους δικαστικούς αγώνες προκειμένου να αναγνωριστεί ότι το εφάπαξ ποσό αποτελεί επιστροφή παρανόμως παρακρατηθέντων μισθών, πράγμα σχετικά εύκολο για όσους βρίσκονται ήδη στη διαδικασία των αγωγών.

⁸Ως γνωστόν, οι αγωγές γίνονται ομαδικά.

Ο Πρόεδρος

Κ. Μηλολιδάκης

Ο Γραμματέας

Σ. Κολλιόπουλος